

JAPAN LETTER

ญี่ปุ่นสาร | Newsletter from The Japan Foundation, Bangkok No. 51 July 2006

Cover Story:	2
Cultural Exchange Plaza:	8
Activity Reports:	14
Special Feature:	16
Notice:	22
JF Theatre:	27

ประเทศญี่ปุ่นมีฤดูกาลที่ต่างกันอย่างเด่นชัดถึงสี่ฤดู ทำให้สามารถนั่งชมดอกซากุระในฤดูใบไม้ผลิ ไล่ทะเลหรือป็นเขาในฤดูร้อน ขึ้นชมใบไม้เปลี่ยนสีเมื่อถึงฤดูใบไม้ร่วง และมองดูภูมิประเทศและบ้านเมืองที่ปกคลุมด้วยสีขาของหิมะในฤดูหนาว จึงไม่น่าแปลกใจเลยที่ญี่ปุ่นจะมีอาหารตามฤดูกาล ตลอดจนอาหารให้รับประทานกันสำหรับเทศกาลต่างๆ อยู่มากมาย เราจะขอแนะนำอาหารเหล่านั้นบางชนิดเพื่อจะเรียกน้ำย่อยของท่านผู้อ่านได้บ้าง

Due to having four very distinct seasons in Japan, you can enjoy each of them by viewing cherry blossoms in spring, going to beaches or the mountains in the summer, enjoy amazing colorful maple leaves in autumn and a scenery of covered snow in winter. Therefore, Japanese have different kinds of seasonal food in each period and in different festivals. Here are some festivals and seasonal food that I would like to introduce.

ฤดูหนาว

ญี่ปุ่นเริ่มต้นปีด้วยฤดูหนาว เทศกาลที่สำคัญที่สุดในช่วงนี้คงหนีไม่พ้นเทศกาลปีใหม่ ที่เรียกกันว่า โชนัทสึ หรือ โอโชนัทสึ ซึ่งนับเป็นวันหยุดที่สำคัญที่สุดก็ว่าได้ ธุรกิจห้างร้านส่วนใหญ่จะปิดทำการในช่วงวันที่ 1-3 มกราคม ครอบครัวจะมารวมตัวกันและพากันไปศาลเจ้าหรือวัด ตกแต่งทางเข้าบ้านให้สวย หรือเล่นเกมต่างๆ ด้วยกัน (อาทิ ไพ่คารุตะ, ฮาเนตซูกิ หรือ แบดมินตันแบบญี่ปุ่น หรือไม้กอล์ฟเล่นว้าว)

อาหารจานพิเศษในช่วงปีใหม่นี้มีหลายจานด้วยกัน รวมถึง โอเซจิ เรียวกิริ, โทชิโคจิ โซบะ (บะหมี่สีเทา

Winter

At the beginning of the year it's wintertime, and the most popular festival in this season is the New Year festival. The New Year is also known as shogatsu or oshogatsu. It's considered to be the most important holiday in Japan. Most businesses close from 1st-3rd of January, and usually families will get together and spend the days by visiting a shrine or temple, decorating the entrance of the house, playing some games, for example: Karuta or a card game, hanetsuki or Japanese badminton and takoge or kite flying.

ที่ทำจากแป้งโซบะ) โอโซหนี (ซูโม่โมจิ (ก้อนแป้งข้าวเหนียว)) และ ขนโมจิ “โอเซจิ เรียวหริ” เป็นอาหารชุดแบบดั้งเดิม ประกอบด้วยข้าวหลายๆ อย่างที่ทำเก็บไว้รับประทานกันตลอดวันหยุดปีใหม่ อาหารหลากสีสวยสดในโอเซจิ เรียวหริจะจัดวางเป็นชั้นๆ ในกล่องอาหารที่ลวกเป็นมันวาวที่เรียกว่า “จูบาโกะ”

อาหารจานสำคัญของปีใหม่อีกจานหนึ่งก็คือ โทชิโคชิ โซบะ (เส้นบะหมี่ที่ทำจากแป้งโซบะ) ซึ่งเชื่อว่าจะนำมาซึ่งโชคลาภและสุขภาพที่ดีตลอดปีที่จะถึง ข้าวยังช่วยขจัดโชคร้ายภัยพิบัติต่างๆ ตลอดปีใหม่ได้อีกด้วย

นอกจาก โอเซจิ เรียวหริ, โทชิโคชิ โซบะ และ ขนโมจิแล้ว ซูโม่ โอโซหนี ก็ถือเป็นอาหารจานพิเศษสำหรับช่วงเทศกาลเช่นกัน คำว่า “โอโซหนี” นั้นแปลตรงตัวได้ว่า “หม้อต้มรวมมิตร” โดยทั่วไปจะประกอบด้วย น้ำสต็อกจากสาหร่าย ปลา ซูโม่เต้าเจี้ยว หรือซูโม่ไกรสดี เพิ่มผักฤดูหนาวบางอย่าง เช่น ผักขม หัวไชเท้า มันฝรั่ง และแครอท บางทีอาจจะใส่เนื้อไก่ เนื้อเป็ด หอย หรือเนื้อปลา ลงไปด้วยก็ได้ แล้วแต่สูตรของครอบครัว

ขนโมจิที่ทำจากข้าวเหนียว เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้สำหรับช่วงปีใหม่ในประเทศญี่ปุ่น โมจิมักจะมียาอายุและบริโภคกันมากในช่วงนี้

Various kinds of special dishes are served during the New Year, including *osechi ryori*, *toshikoshi soba* (buckwheat noodles), *ozoni* (soup) and *mochi*. Osechi-ryori is the traditional food that consists of various kinds of dishes, and it's eaten throughout the New Year holiday. Colorful osechi-ryori dishes are arranged in layers of polished boxes, called *jubako*.

Another dish on New Year's Eve is *toshikoshi soba* (buckwheat noodles), which symbolizes good fortune and health for the New Year and hopefully can get rid of bad luck or a disaster during the New Year.

Besides *osechi-ryori*, *toshikoshi soba*, and *mochi*, ozoni soup is also known as an essential part for the Japanese during the New Year. The word *ozoni* actually means, “mixed simmering,” which basically consists of kelp stock, fish stock, miso-flavored broth or good chicken stock. Some winter vegetables such as spinach, daikon radish, potato, and carrot may be added, as well as chicken, duck, shellfish, or fish. However, the preference of ingredients differs from one family to another.

Mochi or Japanese rice cake is a traditional food for the Japanese New Year and commonly sold and eaten at that time.

COVER STORY

ฤดูใบไม้ผลิ

กิจกรรมอันสำคัญใหญ่หลวงสำหรับชาวญี่ปุ่นในฤดูใบไม้ผลิก็คือ “ฮานามิ” หรือ การชมดอกซากุระนั่นเอง การไปนั่งปิคนิคกับครอบครัวหรือมองเพื่อนใต้ต้นซากุระที่ออกดอกสะพรั่ง ถือเป็นสิ่งที่ขาดเสียไม่ได้ คนส่วนใหญ่ก็จะห่อปิ่นโต นำอาหารและเครื่องดื่มไปกินเองแบบเต็มพิกัด หรือไม่เช่นนั้นก็ซื้อเอจากร้านค้าในงาน

อาหารหลายอย่างนิยมรับประทานกันในฤดูนี้ ยกตัวอย่างเช่น ดังโงะ หรือขนมที่ทำจากแป้ง บั๊นเป็นก้อนกินแกล้มกับชาเขียว

“ยากิโทริ” เป็นอีกอย่างที่หารับประทานได้ง่ายทั้งในญี่ปุ่นและในประเทศเอเชียอื่นๆ มันก็คือเนื้อไก่กับผักเสียบไม้ย่างราดน้ำซอสนั่นเอง

อีกงานหนึ่งที่นิยมก็คือ “มากิ-ซูชิ” หรือ ข้าวห่อสาหร่ายหลายไส้หลายรส แบบที่หากินได้ทั่วไปก็เช่น เทคะมากิ (ไส้ปลาทูน่าดิบ), คัปปะมากิ (ไส้แตงกวา) และ ฟุโตมากิ (ไส้รวมที่ใส่ทั้ง คัมเปียว หรือน้ำเต้า และ เคนบุ หรือ แป้งหวาน ไข่หวานกับแตงกวา)

“เทปปังยากิ” เป็นอาหารที่ปรุงบนกระทะเหล็กแบนๆ ร้อนๆ ส่วนผสมหลักมักเป็น เนื้อวัว หมู ไก่ หรือกุ้ง ทั้งตัวเล็กและตัวใหญ่ หั่นเป็นชิ้นๆ รวมถึงผักจำพวก แครอท มันฝรั่ง ข้าวโพด และหัวหอมใหญ่ ซอสจิ้มก็สามารถเลือกได้หลายแบบ ทั้งรสเต้าเจี้ยว รสจิง รสซิง แม้แต่รสหวานก็มี

อย่างสุดท้ายที่ชาวญี่ปุ่นคงไม่ลืมกินในฤดูใบไม้ผลิอย่างเด็ดขาดคงจะเป็น “นิฮงชู” (เหล้าญี่ปุ่น) หรือที่เรียกกันว่า “สาเก” นั่นเอง เหล้าชนิดนี้โดยปกติหมักจากข้าวและน้ำสะอาด นับเป็นเครื่องดื่มที่ขาดเสียไม่ได้ยามนั่งชมดอกซากุระ

Spring

The very popular activity that Japanese usually do in spring is *Hanami* or *cherry blossom viewing*. It's an essential activity for them, people will have a little picnic or parties under sakura trees with their families, friends, co-workers, classmates, and so on. Normally, people bring lots of food and drinks, or buy from vendors at the cherry blossom festival.

Various foods are eaten in spring. For example, *dango*, it's a Japanese dumpling made from rice flour, which is often served with green tea.

Yakitori is also very common in Japan and also throughout Asia. It is grilled chicken and vegetables in a bamboo stick and it's served with tare sauce.

Another famous food is *sushi rolls*, of which there are various kinds, depending on the filling. Some common ones are maki-zushi in Japan is tekamaki (raw tuna filling), kappamaki (cucumber slice filling), and futomaki (includes ingredients such as seasoned kampyo (gourd strips), denbu (sweet powder, sweet omelet, and cucumber).

Teppanyaki is a type of dish that is cooked on an iron plate and the common ingredients used for teppanyaki are pork chops, beef, chicken, shrimp, lobster and vegetables such as carrot, potato, corn, and onion. Not only that, you can choose four different dipping sauces as you prefer; miso dipping sauce, sesame dipping sauce, ginger dipping sauce and sweet dipping sauce.

The last thing that Japanese don't forget for this season is *nihonshu* or *sake*. Basically it's made of rice and water and commonly drunk while cherry blossom viewing.

ฤดูร้อน

เมื่อฤดูร้อนมาเยือน อาหารแบบไหนกันนะ ที่คุณคิดถึง? แน่นอนว่าต้องเป็นอาหารเย็นๆ หน่อย ก็อากาศมันร้อน บะหมี่เย็น ไอศกรีม ซอฟครีม น้ำแข็งไส เรียกว่าอะไรก็ตามที่เย็นพอจะทำให้สติไม่แตกเพราะความร้อน ล้วนฟังดูเข้าท่า อาหารส่วนใหญ่ที่คนญี่ปุ่นรับประทานในฤดูนี้จึงออกจะเย็นๆ ทั้งสิ้น

อาหารที่นิยมกินกันมากที่สุดคงหนีไม่พ้นบะหมี่เย็นมากมายหลายชนิด จานหนึ่งที่เหมาะสำหรับหน้าร้อนคงเป็น “ฮิยาชิ จุกะ” หรือ สลัดบะหมี่ ซึ่งประกอบด้วยเส้นจุกะโชปะโปะหน้าด้วยเครื่องหลากหลายราดด้วยน้ำซอสรสอมเปรี้ยว น้ำราดนั้นก็มีหลายสูตรให้เลือก เช่น รสซอสถั่วเหลือง หรือรสงา

บะหมี่เย็นจานเด็ดอีกจานคือ “ซารุ โชปะ” ซึ่งจะเสิร์ฟเส้นมาในถาดไม้ไผ่ พร้อมกับซอสหน้าตาเหมือนซุปลงสำหรับจิ้มในถ้วยต่างหาก ซอสนี้จะแต่งรสด้วยต้นหอมซอยและจะใส่วาซาบิด้วยก็ได้

นอกเหนือจากบะหมี่เย็นทั้งหลาย คนญี่ปุ่นยังนิยมรับประทานปลาไหลกันในฤดูร้อนอีกด้วย ปลาไหลจะถูกนำขึ้นย่างบนเตาไฟ ทาด้วยซอสสำหรับของย่าง และสุดท้ายก็เสิร์ฟมาบนข้าวสวย คนญี่ปุ่นเชื่อว่าการรับประทานปลาไหลทำให้แข็งแรง และสามารถทนทานความร้อนได้มากขึ้น

ยังมีอาหารอย่างอื่นที่นิยมกินในฤดูนี้อีกเช่น บังบังจิ (สลัดไก่กับแตงกวา) สลัดเต้าหู้, เรอิ ชาบู (ชาบู ชาบู เย็น) และ ฮิยะ ยัคคุ (เต้าหู้เย็นราดหน้าต่างๆ)

Summer

When summer comes, what kind of food do you usually think of? I'm certain that most of us will think of something that is “cold”, as the weather is quite hot during summer. Maybe cold noodles, ice cream, soft cream, ice cubes, and anything that is cold and can prevent you from going insane because of the heat. Thus many dishes that are commonly eaten are cold.

I'm sure that the most popular food in summer can't be any other but cold noodles. There are many kinds of cold noodles, and one of the perfect dishes for summer is *hiyashi chuka* or a noodle salad. It's made with chuka soba noodles together with lots of toppings and sour dressing. Actually there are two main types of dressing, which are soy sauce flavor and sesame flavor. You can choose the dressing of your preference.

Another famous cold noodle dish is *Zaru soba*. These soba noodles are usually served on a bamboo tray, with a dipping sauce (a cold soup), which has green onions and wasabi flavour.

Besides cold noodles, *unagi* or Japanese eel, is also a famous food during summer. Typically, unagi is cooked over an open flame, applied with teriyaki sauce and served on rice. Japanese believe that eating eel in the summer will give you stamina to deal with the heat.

Some other foods such as *banbanji* (chicken with cucumber salad), *tofu salad*, *rei-shabu* (cold shabu shabu), and *hiya yakku* (tofu dish with topping) are also served in summer.

ฤดูใบไม้ร่วง

นอกจากความงามของดอกซากุระในฤดูใบไม้ผลิแล้ว ฤดูใบไม้ร่วงก็ถือเป็นช่วงเวลาที่สวยงามที่สุดช่วงหนึ่งในประเทศญี่ปุ่นเช่นกัน ทั้งนี้เพราะใบของต้นเมเปิลจะเปลี่ยนเป็นสีแดงสดสลับเหลืองทองอร่ามตาเชิญชวนให้ชาวญี่ปุ่นได้ดื่มด่ำกับธรรมชาติกันอย่างถ้วนหน้า ในเดือนพฤศจิกายนซึ่งเป็นช่วงที่ใบเมเปิลเปลี่ยนสีอย่างเต็มทีนั้น จะมีการจัดงานเฉลิมฉลองกันอย่างแพร่หลายทั่วทั้งประเทศ

นอกจากจะได้ชมใบไม้เปลี่ยนสีและร่วมกิจกรรมฤดูใบไม้ร่วงแล้วยังมีอีกหลายอย่างที่ชาวญี่ปุ่นจะขาดไม่ได้ นั่นก็คือ เมนูพิเศษของฤดูใบไม้ร่วง และขนมโมจิ มันจู (ห่านโถว) ด้วยเหตุนี้ จึงอยากแนะนำอาหารและขนมที่คนญี่ปุ่นรับประทานกันเฉพาะในฤดูใบไม้ร่วง ซึ่งอาหารที่อร่อยที่สุดและเป็นอย่างเดียวที่คนญี่ปุ่นอยากรับประทาน คนญี่ปุ่นส่วนใหญ่คิดว่าตัวแทนอาหารที่สื่อถึงฤดูใบไม้ร่วงคือ คิริ โกะฮัง (ข้าวสวยที่หุงกับเกล็ดญี่ปุ่น), ไก่ตุ๋นเกล็ด, และมันฝรั่งเทศบดกับเกล็ด อาหารส่วนใหญ่จะทำด้วยส่วนผสมของเกล็ด

เห็ดเป็นอาหารอีกชนิดหนึ่งที่นิยมรับประทานกันในช่วงฤดูใบไม้ร่วง แม้ว่าจะหาได้ทุกๆ ฤดูกาลแต่เห็ดที่มีความพิเศษเฉพาะและแพงที่สุดในโลกคือ มัทซึทะเกะ ความหอมของมันมีลักษณะคล้ายกับอบเชยที่เพิ่มกลิ่นให้กับเมนูอาหารเห็ดป่า และเมนูอื่นๆ ของบรรดาเห็ดทั้งหลาย

ปลาซาบะ (ปลาซึมมะ) เป็นสัญลักษณ์อีกอย่างหนึ่งที่แสดงถึงฤดูใบไม้ร่วง คนท้องถิ่นจะทำความสะอาดปลาและทาด้วยน้ำส้มสายชูจัดวางบนข้าวที่ผ่านการปรุงรสด้วยน้ำส้มสายชู เพื่อที่จะทำเป็น ซึมมะซูชิ (ข้าวปั้นหน้าปลาซาบะ) ซึ่งเป็นอาหารจานพิเศษของคนที่อยู่ในละแวกนี้

เมนูสุดท้ายที่จะแนะนำคือ โมมิจิมันจู หรือ ขนมห่านโถวที่มีลักษณะใบเมเปิล เป็นขนมสอดไส้อังโกะ (ไส้ถั่วที่มีรสหวาน) เพื่อเป็นสัญลักษณ์ในฤดูใบไม้ร่วง และของฝากที่ยอดเยียมจากจังหวัดฮิโรชิมา

Autumn

In Japan, while spring is the time for viewing cherry blossoms, autumn is the season for appreciating Momiji, or the changing colors of leaves. Visiting mountains draped in breathtaking color, like cherry blossom viewing, is a tradition that dates back many centuries, and it's an occasion to appreciate the beauty and blessings of nature. In November, when the autumn foliage is at its peak, numerous *momiji* festivals are held throughout the country.

Besides from Momiji viewing in autumn and joining the events, there are things that Japanese would not want to live without, such as some special autumn foods and momiji manju (buns). Thus, I will introduce the foods and meals which Japanese can eat only in autumn, the most delicious food, and also what they most want to eat in autumn. Most Japanese think the representative of autumn meal is kuri gohan (rice cooked with Japanese chestnut), braised chestnut chicken, and mashed sweet potato with chestnuts. The main menu will usually be something that is cooked with chestnut.

Mushrooms are another kind of food that they usually eat in autumn, though they can find them in all seasons but the most special mushroom and the most expensive mushroom in the world is "Matsutake". Their magnificent spicy-aroma, similar to sweet cinnamon gives flavor enhancement to wild mushroom dishes and makes great stuffed mushrooms.

Saury fish (Sanma) is also another big symbol of autumn. Local people clean the fish leaving the head on, treat it with citrus (daidai) vinegar, and put it over vinegar rice to make sanma-zushi. Sanma-zushi is a specialty food of this area.

Last but not least, the famous snack of autumn is *momiji-manju*. It's a snack cake filled with anko (a sweet bean jam). So, the small cake with a maple (momiji) leaf shape has been made to memorialize the symbol of Momiji, which is the best souvenir originating from Hiroshima. **JAPAN LETTER**

โครงการเวทีผู้นำเยาวชนแห่งภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ประจำปี 2548 ณ จังหวัดโอกินาวา ประเทศญี่ปุ่น

เรื่อง “การทำงานร่วมกันเพื่อสร้างสันติภาพและความ
รุ่งเรืองของชุมชนภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก”

ตั้งแต่วันที่ 13-24 มีนาคม พ.ศ. 2548

จัดโดย เจแปนฟาวน์เดชั่น และ รัฐบาลท้องถิ่นของ
จังหวัดโอกินาวา ร่วมกับ International House of Japan

รายงานนี้จัดทำขึ้นโดย

น้อย แสงสุริยา (นักร้อง นักแต่งเพลง และผู้ประกาศข่าว
ของสถานีโทรทัศน์แห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตย
ประชาชนลาว)

ตลอดระยะเวลา 12 วันที่มีค่ายิ่งในการร่วมแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ส่วนตัว ณ เมืองนาฮา จังหวัดโอกินาวา ประเทศญี่ปุ่น ดิฉัน “น้อย แสงสุริยา” ตัวแทนจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และผู้เข้าร่วมทั้งหมด 19 ท่าน ซึ่งประกอบไปด้วย ศิลปิน นักวิชาการ ปัญญาชน และนักเคลื่อนไหวหนุ่มสาว จากประเทศต่างๆ ในแถบเอเชีย-แปซิฟิก ได้ร่วมกันอภิปรายประเด็นต่างๆ อันเป็นสิ่งท้าทายยิ่งสำหรับโลก และร่วมกันคิดหาทางแก้ไขปัญหานั้นเพื่อสร้างสังคมและชุมชนแห่งสันติและความรุ่งโรจน์ของเอเชีย-แปซิฟิก

ผู้เข้าร่วมจากประเทศต่างๆ นั้นประกอบไปด้วย
ออสเตรเลีย, เมียนมาร์ (พม่า), กัมพูชา, จีน, ฟิลิปปินส์, อินเดีย,

อินโดนีเซีย, สาธารณรัฐเกาหลี, ลาว, มาเลเซีย, มองโกเลีย, เนปาล, ฟิลิปปินส์, หมู่เกาะโซโลมอน, ไทย, ติมอร์ตะวันออก, เวียดนาม และญี่ปุ่น ซึ่งตัวแทนที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติเหล่านี้ได้เป็นส่วนสำคัญที่ก่อให้เกิดเวทีแลกเปลี่ยนเยาวชนประจำปี 2548 ภายใต้หัวข้อ “การทำงานร่วมกันเพื่อสร้างสันติภาพและความรุ่งเรืองของชุมชนภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก” และด้วยประสบการณ์ที่เปี่ยมล้นของผู้เข้าร่วมโครงการ พวกเราได้ทำให้เวทีแห่งการแลกเปลี่ยนนี้กลายเป็นพื้นที่ในอุดมคติที่จะสามารถถกเถียงและนำเสนอมุมมองต่างๆ เพื่อระดมความคิดว่าเราจะร่วมกันสร้างหรือให้คำจำกัดความของชุมชนแห่งสันติภาพและความรุ่งเรืองในเอเชีย-แปซิฟิก อย่างไร เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดสำหรับประชาชนเหล่านั้น

จังหวัดโอกินาวาเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับการเรียนรู้ ทั้งทางด้านภูมิศาสตร์และสัญลักษณ์สำหรับผู้เข้าร่วมโครงการรุ่นที่ 10 ของเวทีผู้นำเยาวชนแห่งภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกนี้ โดยพวกเราได้เรียนรู้ประวัติศาสตร์ของโอกินาวาผ่านการทัศนศึกษาอย่างไม่เป็นทางการ และรู้สึกสนุกที่ได้มีโอกาสลิ้มลองอาหารพื้นเมือง ตลอดจนดนตรีและระบำของโอกินาวา ซึ่งบางทีก็ทำให้พวกเราต้องเสียค่าใช้จ่ายมากพอสมควรระหว่างที่ไปเลือกซื้อของในเซต โคเคะไซ-โดริ

โครงการเวทีผู้นำเยาวชนนี้แบ่งออกเป็น 3 ช่วง คือ ช่วงแรกจะประกอบไปด้วย การอภิปรายกลุ่ม ซึ่งผู้เข้าร่วมทุกคนจะต้องแนะนำตัวเอง นำเสนอและอภิปรายบทความที่ได้เตรียมมา ทักษะศึกษา และการฟังบรรยายพิเศษเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของโอกินาวา ตลอดจนเข้าร่วมงานเลี้ยงรับรองที่จัดได้อย่างน่าประทับใจในวันแรก ส่วนในช่วงที่สองนั้น ผู้เข้าร่วมทุกคนจะถูกแบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่มย่อย ขึ้นอยู่กับความถนัดและความสนใจของแต่ละคนที่ได้เตรียมบทความมา อาทิ “กลุ่มความมั่นคง” “กลุ่มเศรษฐกิจ” และ “กลุ่มวัฒนธรรมและอัตลักษณ์”

ช่วงนี้เป็นช่วงที่ดิฉันเริ่มรู้สึกเป็นกังวลอย่างแท้จริงเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่อาจจะคาดเดาได้ว่า จะมีอะไรเกิดขึ้นบ้างในระหว่างที่ทำกิจกรรมร่วมกัน และก็มีคำถามเกิดขึ้นในใจฉันว่า “ฉันจะสามารถอยู่ร่วมกับคนอื่นที่ไม่รู้จักถึง 5 คน ในบ้านหลังเดียวกันได้อย่างไร?” “อะไรที่จะเป็นประเด็นในการพูดคุย สนทนา หรืออภิปรายร่วมกัน ทั้งๆ ที่พวกเราเองก็มีความแตกต่างกันมากทั้งบุคลิกภาพ วัฒนธรรม เชื้อชาติ และค่านิยม?” และก่อนที่การอภิปรายแลกเปลี่ยนทั้งหมดจะมาถึง พวกเราได้ไปใช้ชีวิตอย่างสันโดษที่เกาะซามามิ ที่ซึ่งกลุ่มอื่นๆ ได้เริ่มอภิปรายแลกเปลี่ยนกันไปมากพอสมควรแล้วเกี่ยวกับประเด็นที่แต่ละคนสนใจ

ที่เกาะซามามินั้น มีงานเลี้ยงต้อนรับที่อบอุ่นและงดงามอย่างยิ่งสำหรับผู้เข้าร่วมทุกคน ซึ่งจัดโดยชาวบ้านที่อยู่บนเกาะนั้น และพวกเราก็ได้เปิดโอกาสให้กับตัวเองได้ชื่นชมและมีส่วนร่วมกับการแสดงทางวัฒนธรรมที่น่าประทับใจนี้โดยคณะชาวบ้านที่มีพรสวรรค์อย่างยิ่ง นี่เป็นการใช้ชีวิตสันโดษที่อบอุ่นที่ฉันจะไม่มีวันลืมตลอดไป

วันเวลาที่ผ่านไปบนเกาะซามามินั้น พวกเราได้ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันและมีการอภิปรายกันอย่างกว้างขวางภายในกระท่อมที่สะดวกสบาย และเมื่อถึงวันสุดท้ายของช่วงนี้ พวกเราก็ไปเดินเล่นกันที่ชายหาดและไปดูปลาวาฬในทะเล ซึ่งฉันและเพื่อนผู้เข้าร่วมบางคนต้องเผชิญกับอาการเมาเรือและคลื่นเหียนอาเจียนอยู่เป็นระยะๆ หลังจากนั้น พวกเราทุกคนก็กลับมาที่เมืองนาฮา เพื่อเตรียมตัวเข้าร่วมในเวทีสาธารณะ ซึ่งแต่ละกลุ่มจะต้องเตรียมนำเสนอประเด็นในการแลกเปลี่ยนอภิปรายร่วมกับประชาชนท้องถิ่นบนเกาะโอกินาวา

เมื่อถึงวันที่มีเวทีสาธารณะ พวกเราก็ได้หล่อหลอมความคิด ประสพการณ์ ตลอดจนข้อคิดเห็นจากกลุ่มต่างๆ เข้าด้วยกัน เพื่อสอดประสานให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงต่อหัวข้อในการเข้าร่วมโครงการเวทีผู้นำเยาวชนในปีนี้อะไรจะสร้างชุมชน-สังคมภูมิภาคในเอเชีย-แปซิฟิก เวทีสาธารณะนี้ได้ทำให้เราเกิดความตื่นตัวและรู้สึกอบอุ่นกับการเข้าร่วม

ของผู้คนมากมายในโอกินาวา ผู้ซึ่งให้การสนับสนุนพวกเราเป็นอย่างดีตลอดโครงการ

หลังจากเสร็จสิ้นเวทีสาธารณะแล้ว พวกเราทั้งหมดก็ได้เข้าร่วมงานเลี้ยงอำลาและก็ได้รับความสุขอีกครั้งจากคณะระบำพื้นเมืองที่มีพรสวรรค์ของโอกินาวา สำหรับความทรงจำพิเศษของดิฉันนั้น ก็คือการได้รับเชิญให้ขึ้นไปร้องเพลงร่วมกับคณะดนตรีพื้นเมือง และที่ยังพิเศษไปกว่านั้นก็คือ ได้ร่วมร้องเพลงคาราโอเกะเป็นเวลากว่า 2 ชั่วโมงกับเพื่อนๆ กลุ่มอื่นๆ ซึ่งเก็บซ่อนความสามารถส่วนตัวเอาไว้และได้แสดงออกมาให้เห็นในครั้งนี้นะ ก่อนที่

สวมกอดรำลាក់กับเพื่อนใหม่ที่ได้พบทำความรู้จักครั้งแรก ณ โรงแรมแปซิฟิค ในโอกินาวา และสุดท้ายที่โรงแรมปรีนซ์ กรุงโตเกียว ก่อนเดินทางกลับประเทศของตน

ดิฉันเชื่อว่าสิ่งที่มีคุณค่ามากที่สุดที่ฉันและผู้เข้าร่วมคนอื่นๆ จะนำกลับไปยังประเทศของตนก็คือ ประสบการณ์ของมิตรภาพใหม่ของเรา และพวกเราที่จะรักษาสัญญาที่จะช่วยกันสร้างมิตรภาพ ความสัมพันธ์ของเราอยู่เสมอผ่านการติดต่อกันทาง อี-ลิสต์ (รายชื่อของผู้เข้าร่วมทั้งหมดทางอีเมลล์) ที่ได้จัดทำขึ้นภายหลังจากเข้าร่วมโครงการแล้ว

พวกเราทุกคนจะต้องรำลាក់เพื่อกลับสู่กรุงโตเกียวในวันรุ่งขึ้น เพราะมันเป็นการยากมากที่จะกล่าวคำอำลากับเพื่อนผู้ซึ่งเคยร่วมทุกข์ ร่วมสุข ร่วมพูดคุย และทานข้าวด้วยกัน

โครงการเวทีผู้นำเยาวชนเอเชีย-แปซิฟิก ครั้งที่ 10 นี้ เริ่มต้นจากการเข้าพักของผู้เข้าร่วมแปลกหน้ากว่า 20 คนที่โรงแรมปรีนซ์ กรุงโตเกียว ซึ่งก็ยังไม่แน่ใจว่าอะไรจะสามารถคาดหว้งได้ในระหว่างที่ร่วมโครงการ แต่มันก็จบลงด้วยความประทับใจและคราบน้ำตาของผู้เข้าร่วมที่

ในโอกาสเดียวกันนี้ ดิฉันขอขอบพระคุณอย่างสุดซึ้งกับ เจแปนฟาวน์เดชั่น ที่ให้ดิฉันและผู้เข้าร่วมคนอื่นๆ ได้พบและเรียนรู้ประสบการณ์ที่ยากจะลืมนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอขอบคุณเป็นพิเศษกับ คุณโคมัทซึ และผู้ประสานงาน เจแปนฟาวน์เดชั่นทุกคนที่ดูแลพวกเราเป็นอย่างดี ที่ทำให้เราได้เหมือนอยู่บ้านของเราระหว่างที่เข้าร่วมโครงการนี้ จนกระทั่งถึงวันนี้เมื่อไรก็ตามที่ดิฉันดูรูปถ่าย ดิฉันยังคงคิดถึงวันต่างๆ ที่ผ่านพ้นไปตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาที่เราได้ทำกิจกรรมร่วมกัน และสำหรับโอกินาวา ทุกสิ่งทุกอย่างจะอยู่ในใจฉันเสมอทั้งผู้คนและวัฒนธรรม

ASIA PACIFIC YOUTH FORUM 2005 in Okinawa, Japan

*Theme: Working Together for Peace and Prosperity-
Toward the Creation of Asia-Pacific Regional Community.
March 13 (Sun) - March 24 (Tue), 2005.*

*Organized by Japan Foundation, Okinawa Prefecture
Government*

In cooperation with The International House of Japan.

*Personal re-attached this report by Noi Sengsourigna,
Singer, Song writer, News Announcer of Lao National
Television.*

12 days of the great experience in sharing knowledge as well as personal experience in Naha, Okinawa Prefecture, Japan. I, Noi Sengsourigna, the participant from Lao PDR, and together with 19 young activists, artists, and intellectuals from around the Asia Pacific region have joint to discuss issues and challenges facing the world, and to think about ways to take on the issues and finding solutions in building peace and prosperity to our Asia Pacific community.

From the different countries that we belong, Australia, Burma, Cambodia, China, Fiji, India, Indonesia, the Republic of Korea, the Lao PDR, Malaysia, Mongolia, Nepal, the Phillippines, the Solomon Islands, Thailand, Timor Leste, Vietnam and, of course Japan. This diverse representation of Nationalities was the key ingredient for the year 2005 forum which carried the theme “Working together for peace and prosperity-Toward the creation of an Asia-Pacific regional community.”

Indeed, with this rich pool of personal and professional experiences, we all have made such forum become the ideal space to debate and ponder on how to create or to even define, an Asia-Pacific regional community that embodies peace and prosperity for its people.

With Okinawa being the ideal location to study, both geographically and symbolically, for the 10th APYF, participants have got themselves in the

history of Okinawa through the informal field trips, and to enjoy Okinawan cuisine, as well as the great Okinawan Music and dance which could sometimes led us to empty our wallets during the even more informal shopping excursions along Kokusai-Dori.

The Forum was divided into three different phases in Okinawa. The first phase consist of plenary discussions, which included participants introductions, keynote address from mentors, presentation of and discussions on participants papers, field trips, lectures on Okinawan History and Culture and of course the superb welcoming dinner at the end of first day spent in Okinawa. The second phase we, the participants were divided into three groups, based on the key areas of interest they tackled in our papers “ Security”, “Economy” and “Culture and Identity”.

This is the phase that I really feel concern about of unexpected things will come across during

this phase. And the questions start coming up my mind of how would I be able to stay with another 5 unknown people in the same cottage? What discussion will become when we are all so different in personality, culture, nationality, and values? before all the exchange discussion arrive, we then retreated to Zamami Island, where the different groups then delved into deeper discussions revolving around respective areas of interest.

There was of course another splendid and heart-warming welcoming reception for the participants, organized by the residents of Zamami Island, and that we all have exposed ourselves into the delightful cultural performance by the talented local cultural Troup. This warm retreat that I could never forget.

The days spent on Zamami have made us the productive joy of learning in cozy cottages where the discussion took place. At the end of the phase

we got to enjoy nice stroll by the beach and whale watching session where I and few more participants end up getting sea sickness and nausea! Then the third phase we return to Naha to prepare for the public symposium where each group would present its key discussion points to the Okinawan public.

Public symposium day, the day that we all had formed intense and meaningful connections with each other, and outcome that can only be described as a true fulfillment of theme of this year's forum- the creation of the viable Asia Pacific regional community. The symposium has made us the warm and enthusiastic participation of the Okinawan public, who were very supportive for the whole session.

Later after the symposium we were all treated to a farewell reception where everyone was once again entertained by a talented local Okinawan dance troupe. To my special memory of the day that being an invited guest singer with the talented local

Okinawa Band. More special to that I could never forget is extra 2 hour in a very good natured Karaoke session, where several hidden talents for the group emerged. It was obvious by this time that we were very sad to leave Okinawa for Tokyo the next day and even harder for us to say good bye to friends whom we have sit and talked and dined with.

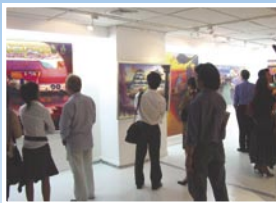
The 10th APYF started off with more than 20 strangers checking into Prince Hotel in Tokyo, unsure of what to expect during the coming days. But it ended with a series of tearful hugs and goodbyes among new found friends, first at the Pacific Hotel in Okinawa, and nest at the Prince Hotel in Tokyo.

I believe that the most valuable thing that I and other participants would be taking back to our countries was the experience of our new friendships. And we then keep our promise that we will be continuing building our friendship through the E-List that was formed soon after the forum.

In this opportunity, I, personally would like to thank very deeply to the Japan Foundation for providing me as well as to others to meet and learn this long last experience that we never forget. Special thanks to Mr. Komatsu and all Japan foundation coordinators for taking care of us and allow us to be so like home during our stay in Japan. Until today I still miss and think of each day we used to do whenever looking back at the 2005 photos of APYF. And Okinawa, its people its culture will always be in my heart. **JAPAN LETTER**

โดย วรสันต์ สุภาพ
by Vorasan Supap

นิทรรศการศิลปะ: “ชีวิตสายน้ำ ไทย-ญี่ปุ่น” Art Exhibition “Thai-Japan Life Along The Rivers”

เจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ เสนอนิทรรศการศิลปะ “ชีวิตสายน้ำ ไทย-ญี่ปุ่น” โดย วรสันต์ สุภาพ ที่
เจแปนฟาวนด์ชั่น อาร์ตสเปซ ระหว่างวันที่ 10-31 มีนาคม 2549

นิทรรศการครั้งนี้ เกิดจากความประทับใจเมื่อครั้งที่คุณวรสันต์ได้รับทุนจากรัฐบาลญี่ปุ่นให้ไปพำนักที่ญี่ปุ่น
ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง การผสมผสานกันอย่างกลมกลืนระหว่างวัฒนธรรมดั้งเดิมและสมัยใหม่ รวมถึงความงดงามของ
ภูมิประเทศที่เขาได้เห็น ล้วนเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างผลงานจิตรกรรมในครั้งนี้

นับแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จะเห็นว่าการใช้ชีวิตของคนไทยและคนญี่ปุ่นส่วนใหญ่จะผูกพันอยู่กับสายน้ำมาก
แม้กระทั่งเมืองหลวงอย่างกรุงเทพฯ และโตเกียวก็ตั้งอยู่ริมแม่น้ำเช่นกัน

มีผู้ชมจำนวนมากเข้าชมนิทรรศการนี้ที่เจแปนฟาวนด์ชั่น อาร์ตสเปซ ระหว่างจัดแสดงผลงาน

The Japan Foundation, Bangkok presented the art exhibition “Thai-Japan Life Along The Rivers” by Vorasan
Supap at its Art Space. From 10-31 March 2006.

This exhibition was inspired by his impression from when he got the scholarship from the Japanese
government to stay and work in Japan for a period of time. The balanced mix of old and modern cultures and
the beautiful landscape he witnessed nourished his imagination for this series of work.

Until today, life of Thai and Japanese people has been associated with water, as their capitals, Bangkok and
Tokyo, sit along the riverside.

A lot of viewers visited the exhibition at Japan Foundation Art Space during this period. JAPAN LETTER

การสัมมนานานาชาติเรื่อง “เศรษฐกิจโลกาภิวัตน์และวาระทางอารยธรรม” International Seminar on “Globalizing Economy and Civilizational Agenda”

สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร่วมกับ เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ ได้จัดให้มีการสัมมนานานาชาติเรื่อง “เศรษฐกิจโลกาภิวัตน์และวาระทางอารยธรรม” เมื่อวันอังคารที่ 21 มีนาคม 2549 ณ ห้องประชุม จุมภฏ-พันธุ์ทิพย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย การประชุมในครั้งนี้จัดขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนและอภิปรายระหว่างนักวิชาการและปัญญาชนสาธารณะทั้งไทยและต่างประเทศในประเด็นการส่งเสริมวาระทางวัฒนธรรมเพื่อแก้ไขปัญหาระบบเศรษฐกิจแบบโลกาภิวัตน์และเปิดโอกาสให้มีการสร้างเครือข่ายทางวิชาการที่เข้มแข็งร่วมกัน การสัมมนาในครั้งนี้ได้รับความสนใจจากผู้เข้าร่วมทั้งสิ้นประมาณ 50 คนจากหน่วยงานต่างๆ อาทิ นักวิชาการ ข้าราชการ และผู้กำหนดนโยบายจากหน่วยงานของรัฐ ตลอดจนคณะทูตานุทูตและเจ้าหน้าที่จากองค์กรระหว่างประเทศต่างๆ

The Institute of Asian Studies, Chulalongkorn University, in collaboration with the Japan Foundation, Bangkok organized an international seminar on ‘Globalizing Economy and Civilizational Agenda’ at Jumpojbphantip conference room, Chulalongkorn University on 21st March 2006. Also, the meeting aimed to bring about discussion among people and intellectuals from across East Asia in the character that goes beyond national boundaries and interests. It also was a platform for academicians and local public intellectuals, both Thai and foreign, to elevate the cultural agenda as to address global challenges; and to provide an opportunity for them to strengthen their networks. The meeting was attended by 50 people who mostly came from public agencies, diplomatic corps, research institutes, mass media, private sectors and international bodies. **JAPAN LETTER**

โชะโด

หลายคนคงไม่ค่อยคุ้นกับคำว่า “โชะโด” เท่าใดนัก แต่ถ้าบอกว่ามันคือ “การคัดลายมือด้วยพู่กัน” หรืออาจเรียกได้ว่า “ศิลปะการคัดลายมือด้วยพู่กัน” อาจจะเป็นที่รู้จักกันมากกว่า และก็คงทำให้นึกไปถึงการคัดตัวอักษรภาษาจีนในคอลัมน์นี้ เราขอแนะนำท่านผู้อ่านให้รู้จักกับศิลปะการคัดลายมือของญี่ปุ่น ซึ่งจะเสนอทั้งในแง่ประวัติศาสตร์ ลักษณะต่างๆ ของศิลปะ รวมถึงอุปกรณ์และท่วงท่าในการเขียนซึ่งยังไม่เป็นที่รู้จักกันดีนัก

ประวัติศาสตร์

ต้นกำเนิดของ โชะโด มาจากประเทศจีน โดยเริ่มแพร่เข้าสู่ญี่ปุ่นในช่วงศตวรรษที่ 6 และ 7 พร้อมๆ กับการเข้ามาของพู่กัน หมึก และกระดาษ ในยุคนั้นการคัดลายมือ ถือเป็นวิชาสำคัญในการศึกษาของชนชั้นสูง อย่างไรก็ตามเมื่อเวลาผ่านไป โชะโด ก็แพร่หลายไปในหมู่คนทั่วไป ตั้งแต่นั้น การคัดลายมือก็ไม่เพียงแต่เป็นศิลปะที่ได้รับความนิยม แต่หลายคนยังใช้วิชานี้เขียนบัตรอวยพรปีใหม่ และในอีกหลายๆ โอกาสด้วยกัน

แม้ว่าทุกวันนี้คนญี่ปุ่นส่วนใหญ่จะใช้ดินสอ ปากกา ลูกกลิ้ง หรือปากกานานาชนิด ในการเขียนจดหมายและเอกสารอื่นๆ แต่ “โชะโด” (การคัดลายมือ) ซึ่งใช้พู่กันวาดหมึกเป็นตัวอักษรคันจิของจีนและอักษรคันจิของญี่ปุ่นอย่างสวยงาม ก็ยังคงเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมญี่ปุ่น ภาพคัดลายมือด้วยพู่กันนั้นแสดงให้เห็นถึงการเขียนอักษรให้ได้สัดส่วน รวมถึงวิธีการควบคุมการลากพู่กันในแต่ละครั้ง ความหนักเบาของสีหมึก และความสมดุลของการจัดวางตัวอักษรต่างๆ บนกระดาษด้วย

ภาพคัดลายมือด้วยพู่กันนี้ อาจจะมีตัวอักษรอยู่เพียงตัวเดียว หรือมากถึงเป็นร้อยๆ อักษรก็ได้ ไม่มีกำหนดแน่นอนตายตัว สิ่งที่เขียนอาจเป็นท่อนหนึ่งหรือทั้งหมดของบทร้อยกรอง โวหาร หรือสำนวน กระทั่งการรำพึงรำพันถึงบางสิ่งที่ได้กระทำ เห็น หรือรู้สึก ไม่มีกฎตายตัวว่าต้องเขียนเกี่ยวกับอะไร อย่างไรก็ดี จุดประสงค์หลักของภาพคัดลายมือก็เพื่อเป็นแรงบันดาลใจ ให้กำลังใจ เป็นแรงผลักดัน หรือเป็นที่ระลึกในวาระต่างๆ

ภาพ “โชะโด” ส่วนใหญ่พบได้ตามวัด ศาลเจ้า และตาม โตโกโนมะ ภายในบ้าน (ที่วางเฉพาะที่ใช้จัดวางงานศิลปะหรือสมบัติประจำตระกูล) แต่ทุกวันนี้สามารถพบเห็นโชะโดได้ทั่วไป แม้แต่ในบ้านแบบตะวันตกก็นิยมใช้โชะโดตกแต่งแทนภาพเขียน โปสเตอร์ หรือภาพถ่าย โชะโด้ยังนิยมประดับไว้ที่โถงต้อนรับของบริษัท ภัตตาคาร

โรงแรม และที่อื่นๆ ซึ่งอาจเจาะจงเลือกชิ้นงานมาโดยเฉพาะ เช่น เพื่อนำโชคลาภ ความมั่งคั่ง ความมีอายุยืนยาว ความสำเร็จ หรือเพียงเพราะความสวยงามของชิ้นงาน “โชะโด” โดยทั่วไป มักแฝงกลิ่นอายของฤดูกาลต่างๆ ของญี่ปุ่นเอาไว้ และจะมีการเปลี่ยนโชะโดตามฤดูกาลหรือเทศกาลเช่นกัน

โรงเรียนประถมในญี่ปุ่นจะมีวิชาคัดลายมือซึ่งนักเรียนจะได้เรียนพื้นฐานการคัดพู่กัน ช่วงภาคต้นเด็กๆ จะมีกิจกรรมที่เรียกว่า “คาชิโซเมะ” ซึ่งทุกคนจะช่วยกันเขียนภาพคัดลายมือที่มีเนื้อความสื่อถึงความปรารถนาของพวกเขาในปีใหม่ เด็กๆ หัดคัดลายมือเพื่อพัฒนาทักษะการคัดพู่กัน บางครั้งก็คัดเลียนแบบชิ้นงานที่มีชื่อเสียง นักเรียนประถมบางคนรวมถึงมัธยมต้นถึงกับเรียนพิเศษวิชาคัดพู่กันในตอนเย็น หรือวันหยุดเพื่อพัฒนาทักษะด้านนี้

ชนิดของการคัดลายมือด้วยพู่กัน

การคัดพู่กันแบ่งได้เป็นสามชนิด แบบแรกคือ “โคโซ” หรือการคัดแบบเหลี่ยม ที่แต่ละฝีแปรงจะลากเป็นเส้นและแยกจากกันเหมือนตัวพิมพ์ แบบที่สองคือ “เกียวโซ” หรือการคัดแบบติดกันเล็กน้อย ซึ่งจะเขียนเร็วขึ้น และฝีแปรงจะมีความอ่อนช้อยเส้นลากต่อกันมากกว่า ส่วนแบบสุดท้ายคือ “โซโซ” หรือการคัดแบบติดต่อกันนั้นจะเป็นการลากเส้นต่างๆ อย่างอิสระลื่นไหลและตัวอักษรจะ

字

ไคโช
Kaisho

字

เกียวกะโช
Gyosho

字

โซโซ
Sosho

โค้งมนมากที่สุด “โซะโด” ยังเขียนลงบนกระดาษหลายชนิด ที่แบบหนึ่งเรียกว่า “จิราชิ-งาคิ” เป็นการคัดบทกลอนโบราณ เช่น ะกะ (หรือกลอนโบราณของญี่ปุ่นที่มี 31 พยางค์) ลงบนกระดาษรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส ซึ่งผู้เขียนสามารถเริ่มเขียนจากที่ใดก็ได้ เพื่อสามารถสะท้อนจังหวะของคำกลอน หรือใช้หมึกสีอ่อนแก่ต่างกันเพื่อเพิ่มน้ำหนักและความลึกซึ่งให้กับบางอักษรและทำให้ภาพคล้ายมือดูเหมือนภาพเขียนมากขึ้น

ท่วงท่า และ อุปกรณ์

การจับพู่กัน

การจับพู่กันต้องจับตรงกลางด้ามด้วยนิ้วเพียงสามนิ้ว คือ นิ้วโป้ง นิ้วชี้ และ นิ้วกลาง ใช้นิ้วนางในการประคอง ส่วนนิ้วก้อยปล่อยตามสบาย พู่กันควรยกตั้งตรง และมือไม่สัมผัสกระดาษ

ทำนอง

ผู้เขียนต้องนั่งตัวตรง ไม่พึงพนักเก้าอี้ แต่ก็ไม่นั่งใกล้โต๊ะมากเกินไปเช่นกัน จับกระดาษให้อยู่นิ่งด้วยอีกมือหนึ่งที่ไม่ได้จับพู่กัน

อุปกรณ์ในการคัดลายมือด้วยพู่กัน ประกอบด้วย

บุณจิน (ที่ทับกระดาษ)

มีลักษณะเป็นแท่งโลหะหนักๆ เอาไว้ทับกระดาษไม่ให้ขยับขณะที่เขียน

ฮันฉิ (กระดาษสำหรับคัดลายมือ)

ฮันฉิ โดยมากมักทำจาก “วาจิ” (กระดาษสาญี่ปุ่นที่ทำด้วยมือ)

ชิทาจิคิ (แผ่นรองเขียน)

ชิทาจิคิ เป็นแผ่นรองสำหรับฮันฉิ ที่มักทำจากผ้านุ่มๆ ที่ให้ผิวสัมผัสนุ่มสบาย

ฟุตะ (พู่กัน)

พู่กันที่ใช้มีสองแบบ อันใหญ่ใช้เขียนอักษรหลักของภาพ ส่วนอันเล็กใช้เขียนชื่อของศิลปินผู้คัดอักษรนั้น แต่พู่กันอันเล็กก็สามารถใช้เขียนอักษรตัวหลักได้เช่นกัน

ซุสุริ (ที่ฝนหมึก)

แท่นสำหรับใส่น้ำหมึกอันหนาหนัก

สุมิ (หมึกดำ)

วัตถุดิบดำสนิทที่เมื่อจะใช้ก็นำไปฝนกับน้ำบน “ซุสุริ” เพื่อให้ได้น้ำหมึกสีดำต้องค่อยๆ ผสมน้ำลงบนหมึกจนกระทั่งสุมิละลายออกมาเป็นน้ำหมึกชั้นๆ เหมาะจะใช้ในการคัดอักษร แน่นหนาว่าสมัยนี้มีหมึกบรรจุขวดขายกันแล้ว

Shodo

Many of us might not be familiar with the word “shodo”, but if we say that it’s also known as “ink-dipped brush” or “calligraphy”, then many of us will definitely think of the writing of Chinese characters. In this column, we will introduce the readers with the traditional calligraphy in Japan, including the history, types of calligraphy, as well as posture and implement, which not many people are familiar with.

History

Originally *shodo* came from China and was first introduced to Japan during the sixth or seventh century, together with methods for making brushes, ink, and paper. In those days, calligraphy was considered as an essential part of education of members in the noble families. However, as time passed by, shodo had spread among the common people as well. Since then, calligraphy has not only become an art form to be admired, but people use it to write New Year’s cards, and in other circumstances in their daily lives.

Although most Japanese use pencils, ballpoints, or felt-tip pens to write letters and other documents these days, the art of *shodo* (calligraphy), where an ink-dipped brush is used artistically to create Chinese *kanji* and Japanese *kana* characters, remains as one of the traditional parts of Japan’s culture. Works of *shodo* are well known for the accurate composition of their characters, including the way the brush is

handled in their creation, the shading of the ink, and the balanced placement of the characters on the paper.

A piece of *shodo* may consist of only one single character, a few, or even hundreds, there is no set number. The writing can be either the whole or part of a poem, a saying or idiom, or a comment on something done, seen or felt. There are actually no restrictions on what can be written, however the purpose of a piece is usually to inspire, encourage, strengthen or commemorate an event.

Most of *shodo* was traditionally found in temples, shrines and in the tokonoma (alcove used to display art and treasured possessions) of houses. However, today *shodo* can be found everywhere, even in western-style houses that also display *shodo* as pictures, posters and photographs. Moreover, *Shodo* is also common in the reception areas of companies, in restaurants, hotels, etc. The piece that is displayed may be chosen for a particular reason, for example, to bring luck, wealth, long life, success, or simply because it’s beautiful with the perfect size. Normally there is a seasonal element in a piece of *shodo*, and in Japan the *shodo* is changed according to the season or event.

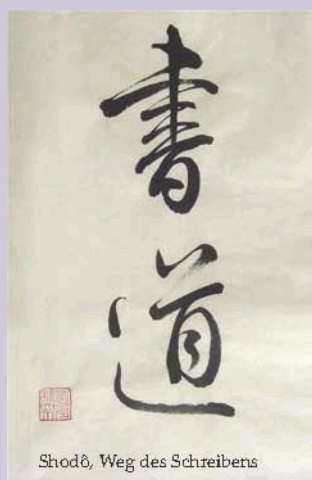
In Japan, students learn the basics of calligraphy in penmanship classes in elementary school. During the beginning of each calendar year, the children gather themselves to take part in an activity called

kakizome, where they create calligraphic works symbolizing their wishes for the New Year. Students practice their penmanship to improve their calligraphy, sometimes they even reproduce some of the famous calligraphers' works. Some elementary and middle school students even attend special schools to learn the proper writing; they attend classes in the evenings as well as on the weekends to be able to create beautiful characters.

Types of calligraphy

There are three types of calligraphy, first is *kaisho*, or "square style," where the strokes in the characters are exactly drawn in a printed manner; second is *gyosho*, or "semi cursive," which is written faster and more loosely; and last is *sosho*, or "cursive," the most freer, more fluid method where the characters' strokes bend and curve. Many kinds of paper can be used for *shodo*, one of them is called *chirashi-gaki*; it's a traditional 31-syllable Japanese poem (called a *waka*) that is written on a square piece of paper. The writer can begin the lines of the poem at different levels on the paper to illustrate the rhythm

of the poetry, or write in darker and lighter shades of ink to give a sense of depth to the words, making the work look more like a painting.

Posture and Implements

Holding the brush

The brush should be held midway between the two ends. Only three fingers are used; your thumb, index finger, and middle finger—to hold it, resting your ring finger for support and allowing your pinkie to lay naturally. The brush should be held upright, with the hand not touching the paper.

Posture

The writer should sit up-right, without leaning on the back of their seat, but not sitting up too close to the desk, either. Hold the paper still with the hand that they are not using to write.

A calligraphy set consists of:

Bunchin (paperweight)

This heavy metal bar prevents paper from moving during writing.

Shitajiki (writing pad)

The *hanshi* is placed on top of a pad that's usually made of soft cloth, provides a comfortable and soft surface.

Hanshi (calligraphy paper)

Hanshi is commonly made of *washi* (Japanese hand-molded paper).

Fude (brush)

Two kinds of brushes; a larger brush is for writing the main characters and a smaller one for writing the artist's name. However, the small brush can be used for the characters, too.

Suzuri (inkstone)

Heavy black container for the ink

Sumi (black ink)

Solid black material that must be rubbed in water in the *suzuri* to produce the black ink, wetting the ink from time to time until the *sumi* melts to produce thick, liquid ink, which then can be used for writing. Of course, “instant ink” in bottles is also available. **JAPAN LETTER**

โตเกียวโบ๊ต

ละครร่วมสมัยจากคณะเซอเนนดง ชมฟรี ระหว่างวันศุกร์ที่ 23 ถึงวันอาทิตย์ที่ 25 มิถุนายน 2549 ณ โรงละคร
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตึก 4 ชั้น 3

กำหนดการแสดง

วันศุกร์ที่ 23 มิถุนายน

วันเสาร์ที่ 24 มิถุนายน

วันอาทิตย์ที่ 25 มิถุนายน

รอบหนึ่งทุ่มตรง

รอบบ่าย 2 โมง จากนั้น 4 โมงเย็นมีการพูดคุยกับผู้กำกับโอริสะ ฮิราตะ ผู้โด่งดัง

รอบบ่าย 2 โมง

Tokyo Notes

A contemporary play by Seinendan at the Theater of the Faculty of Arts, on 3rd floor of Building 4 during Friday, June 23 through Sunday, June 25, 2006. **Free admission** and show time is as follows:

Friday, May 23	7 PM
Saturday, May 24	2 PM
	4 PM Talk by Mr. Oriza Hirata (with a Japanese-Thai interpreter)
Sunday, May 25	2 PM

ประกาศพิกัดของเจแปนฟาว์นเดชั่น ประจำปีงบประมาณ 2549-2550

(ฝ่ายนิเทศศึกษาและการแลกเปลี่ยนทางภูมิปัญญาและงานวิชาการ สำนักงานกรุงเทพฯ)

❖ เจแปนฟาว์นเดชั่น กรุงเทพฯ ขอประกาศผลทุนประจำปีงบประมาณ 2549-2550 ดังต่อไปนี้

1. ทุนสำหรับโครงการจัดประชุมแลกเปลี่ยนทางภูมิปัญญาและงานวิชาการ
 - (1) สถาบันสันติศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น
หัวข้อโครงการ: การประชุมนานาชาติเรื่อง การสร้างสันติภาพในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก
กำหนดการ: วันที่ 1-3 กรกฎาคม 2549
 - (2) มูลนิธิเสถียรโกเศศ นาคะประทีป
หัวข้อโครงการ: การประชุมเรื่อง ทิศทางใหม่ของการพัฒนา
กำหนดการ: วันที่ 10-12 สิงหาคม 2549
 - (3) HelpAge International Asia-Pacific Regional Development Center
หัวข้อโครงการ: การประชุมเชิงปฏิบัติการว่าด้วยเรื่องมาตรการการป้องกันทางสังคม
สำหรับผู้สูงอายุในบริบทของการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมคนชราที่รวดเร็วของเอเชีย
กำหนดการ: วันที่ 10-12 สิงหาคม 2549
 - (4) สำนักงานสิทธิมนุษยชนศึกษาและการพัฒนาทางสังคม
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
หัวข้อโครงการ: การประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องสิทธิมนุษยชนศึกษาระดับมหาวิทยาลัย
ในเอเชีย-แปซิฟิก
กำหนดการ: วันที่ 5-6 มิถุนายน 2549

- ❖ 2. ทุนทำวิจัยทางด้านนิเทศศึกษา
ผู้ได้รับทุน: อาจารย์นำทิพย์ เมธเศรษฐ์, คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- ❖ 3. ทุนฝึกอบรมทางด้านภาษาญี่ปุ่นสำหรับนักวิจัยและบัณฑิตศึกษา
ผู้ได้รับทุน: นายณรงค์ศักดิ์ พิชัยพิสุทธิ, นักศึกษาปริญญาโทโครงการญี่ปุ่นศึกษา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ❖ 4. โครงการวิจัย/ประชุม/สัมมนาทางด้านญี่ปุ่นศึกษา
หน่วยงานที่ได้รับทุน: ศูนย์ญี่ปุ่นศึกษา มหาวิทยาลัยพายัพ จ. เชียงใหม่
- ❖ 5. ทุนสนับสนุนห้องสมุด
 - (1) โครงการปริญญาโททางด้านภาษาและวรรณคดีญี่ปุ่น คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 - (2) โครงการปริญญาโททางด้านญี่ปุ่นศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Announcements of Result for the Japan Foundation Grant Program 2006-2007 (Japanese Studies and Intellectual Exchange Department, Bangkok Office)

The Japan Foundation, Bangkok would like to announce the results of the Grant Programs for Japanese fiscal year 2006 - 2007 as follow;

- ❖ 1. Grant Program for Intellectual Exchange Conference
 - (1) Grantee: Institute for Dispute Resolution, Khon Kaen University
Project title: International Conference on “Peace Building in Asia-Pacific-
The Role of Third Parties”
Project Schedule: July 1st - 3rd, 2006

- (2) Grantee: Sathirakoses Nagapradipa Foundation
 Project title: ‘New Paradigms in Development’ Exchange Conference
 Project Schedule: August 10th - 12th, 2006

- (3) Grantee: HelpAge International Asia-Pacific Regional Development Center
 Project title: Asia Regional Workshop on Ensuring Social Protection
 in old age in the context of rapid ageing in Asia
 Project Schedule: October 18th - 20th, 2006

- (4) Grantee: Office of Human Rights Studies and Social Development, Faculty
 of Graduate Studies, Mahidol University
 Project title: Workshop on Human Rights Education at University Level in Asia-Pacific
 Project Schedule: June 5th - 6th, 2006 (tentative)

- 2. Japanese Studies Fellowship Program
 Grantee: Ms Namthip Methasate, Lecturer, Japanese Section, Department
 of Eastern Languages, Faculty of Arts, Chulalongkorn University

- 3. Japanese Language Program for Researchers and Postgraduate Students (4-month course)
 Grantee: Mr. Narongsak Pitchayapisut, Graduate Student of M.A. Program
 in Japanese Language and Literature, Faculty of Arts Chulalongkorn University

- 4. Research/Conference/Seminar Grant Program for Japanese Studies
 Grantee: Japanese Study Center, Payap University, Chiang Mai

- 5. Library Support Program

- (1) M.A. Program in Japanese Language and Literature, Faculty of Arts Chulalongkorn University
- (2) M.A. Program in Japanese Studies, Faculty of Liberal Arts, Thammasat University

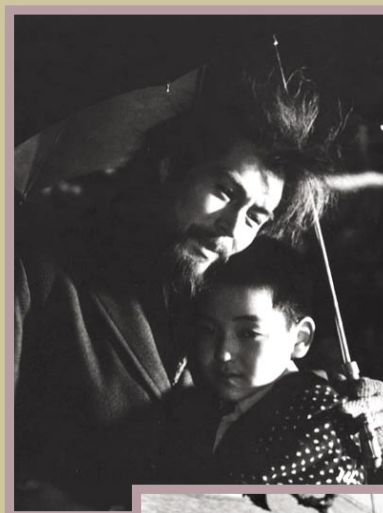

เมษายน: รำลึก

4 เมษายน 2549	เรื่องของซาดาโกะ	96 นาที	1989
7 เมษายน 2549	เหยื่อสงคราม	110 นาที	1983
18 เมษายน 2549	สุสานหิ่งห้อย	88 นาที	1988
21 เมษายน 2549	ลาก่อนลูกรัก	127 นาที	1983
28 เมษายน 2549	ลูกช้างฮานาโกะ	106 นาที	1986

April: Retrospective

4 April 2006	Sadako Story (<i>Senba Zuru</i>)	96 mins	1989
7 April 2006	Bare Foot Gen (<i>Hadashi no Gen</i>)	110 mins	1983
18 April 2006	Tombstone For Fire Files (<i>Hotaru no Haka</i>)	88 mins	1988
21 April 2006	Children of Nagasaki (<i>Kono Ko o Nokoshite</i>)	127 mins	1983
28 April 2006	Story of Young Elephant (<i>Kozo Monogatari</i>)	106 mins	1986

พฤษภาคม: คุณพ่อ

2 พฤษภาคม 2549	ลูกชาย	121 นาที	1991
16 พฤษภาคม 2549	เย็นหนึ่งในฤดูใบไม้ร่วง	113 นาที	1962
19 พฤษภาคม 2549	อา...ฤดูใบไม้ผลิ	100 นาที	1998
26 พฤษภาคม 2549	นายพ่อดีดักกับผม	87 นาที	1983

May: Father

2 May 2006	My Son (<i>Musuko</i>)	121 mins	1991
16 May 2006	An Autumn Afternoon (<i>Samma no Aji</i>)	113 mins	1962
19 May 2006	Wait and See (<i>Aa, Haru</i>)	100 mins	1998
26 May 2006	My Stiff-necked Daddy and Me (<i>Boku no Oyaji to Boku</i>)	87 mins	1983

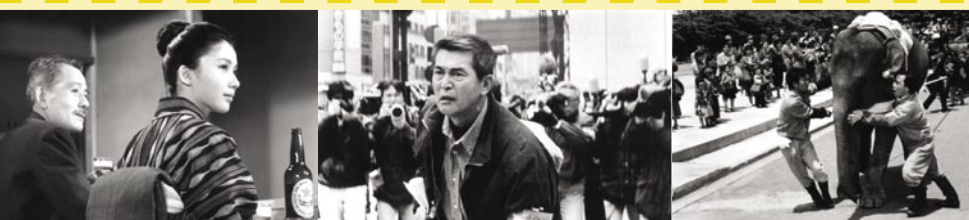

มิถุนายน: ข่าวในหนัง

2 มิถุนายน 2549	แพะรับบาป	119 นาที	2000
6 มิถุนายน 2549	แก๊งค์เด็กสายรุ้ง	117 นาที	1991
9 มิถุนายน 2549	คดีลักพาตัว	109 นาที	1997
16 มิถุนายน 2549	ซบแบบคิกคัก	112 นาที	1999
20 มิถุนายน 2549	ซานซาลาชีวิต	132 นาที	1981
23 มิถุนายน 2549	ชุมทรัพย์ของฉัน	118 นาที	1997
30 มิถุนายน 2549	ครอบครัวตัวอย่าง	105 นาที	1989

June: News in Film

2 June 2006	Darkness in the light (<i>Enzai</i>)	119 mins	2000
6 June 2006	Rainbow Kids (<i>Daiyukai</i>)	117 mins	1991
9 June 2006	Abduction (<i>Yukai</i>)	109 mins	1997
16 June 2006	Adrenaline Drive (<i>Adorenarin Doraibu</i>)	112 mins	1999
20 June 2006	Station (<i>Eki</i>)	132 mins	1981
23 June 2006	My Secret Cache (<i>Himisu no Hanazono</i>)	118 mins	1997
30 June 2006	A Sand Castle Model Home Family (<i>Suna no Ue no Robinson</i>)	105 mins	1989

The Japan Foundation, Bangkok serves as a liaison office of The Japan Foundation, established by The Japanese government in 1972, to assist its full implementation of cultural exchanges between Thailand and Japan as well as to create networks with affiliated cultural organizations and individuals in Thailand

เจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ เป็นสำนักงานสาขาของเจแปนฟาวนด์ชั่น ซึ่งได้รับการก่อตั้งโดยรัฐบาลญี่ปุ่นในปี พ.ศ. 2515 มีจุดประสงค์เพื่อดำเนินงานแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศญี่ปุ่นและประเทศไทยอย่างเต็มรูปแบบ พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์กับองค์กรและบุคคลต่างๆ ที่มีบทบาทที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม

Japan Letters is distributed free of charge to individuals and organizations interested in Japanese culture and international cultural exchange. Japan letter can be also read on site at www.jfbkk.or.th

ญี่ปุ่นสาร เป็นเอกสารที่แจกจ่ายโดยไม่คิดมูลค่าให้แก่บุคคลหรือองค์กรที่มีความสนใจในวัฒนธรรมญี่ปุ่นและการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างประเทศ ท่านสามารถเปิดดูญี่ปุ่นสารได้ที่เว็บไซต์ www.jfbkk.or.th

Any suggestion and comments are welcome to: ท่านสามารถส่งคำแนะนำและความคิดเห็นของท่านมาได้ที่:

The Editor of Japan Letter
The Japan Foundation, Bangkok
Serm Mit Tower 10F
159 Sukhumvit Soi 21 (Asokmontri Rd.),
Bangkok 10110
Tel: 0-2260-8560-4
Fax: 0-2260-8565
E-mail: info@jfbkk.or.th

JAPAN FOUNDATION

Copyright 2002

The Japan Foundation, Bangkok

All right reserved. No reproduction or republication without written permission

เจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ

เจ้าของลิขสิทธิ์ 2545

ห้ามนำส่วนใดส่วนหนึ่งจากหนังสือเล่มนี้ไปเผยแพร่หรือพิมพ์ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร